

Aldursmunurin er stórir, men hugnin tann sami. Og hugaligt er at halda seg at teimum, sum hava lívsroyndir at geva av

teimum mongu tiltøkunum, tey hava hvønn mánadag og mikudag frá klokkan tvey til fimm seinnaðart.

Tað kunnu vera bæði friðalig og meira lívlig tiltøk, sigur hon. Teimum dámar væl at spæl boccia, sum tey vanliga spæla í ungmánlagshúsinum, tí har er plássið best. Men so eru tað dagar, tá tey heldur sita og práta, binda, lesa ella lurta eftir upplestri. Onkra spurnarkapping hava tey havt, og so verður tað annars, sum tað kemur.

Útferðirnar dámar teimum væl. Og tær hava verið fleiri. Bæði innan- og uttanlands.

Hendan dagin var tað meira fyri at vísa nýggju hølini fram, tey vóru møtt. Og dagurin var kanska eitt sindur øðrvísi enn vanligt. Har var fólk úr øllum

ættarligðum. Frá tilkomnum pensionistum, umvegis hálv-gamlar og yngri bygdarráðslimir, heilt niður til børn undir skúladur.

Kvinnurnar vóru so avgjørt í meiriluta. Menninir vóru bara nakrir heilt fáir. Onkur helt, at teir høvdu betri hug at fáast við seyð og tosa um fisk onkra aðra staðni. Men treyðugt so. Onkur var møttur kortini. Men teir sóu eitt sindur forfjónaðir út, har teir sótu á einum bonki fram við veggnum, meðan damurnar hildu seg at borðinum, sum noðað kundi liggja á, meðan bundið varð, samstundis sum tær prátaðu.

Tiltakið byrjaði við, at borgarstjórin sjálvur triði úr bygdarráðnum koma við stórari blómuheilsan og eisini helt eina stutta

røðu, har hann endaði við eini lítla yrking, hann hevði fest á kortið, sum fylgdi við heilsanini.

Aftan á var boðið ábit. Pinna-matur og kransakøka frá bakar-anum á Sandi, sum ger bestu kransakøkur í verðini. Tí ivast tey ikki í á Sandi.

Kommunuhús

Sands Kommuna hevur keypt eini stór sethús á Sandi fyri 1,4 millión krónur, sigur Páll á Reynatúgvu, borgarstjóri á Sandi. Húsin fara at verða brúkt til at hýsa kommunuskrivstovuni, eldratilhaldinum, kunningarstovuni og ætlandi eini avgeiðslu hjá Almannastovuni nakrar dagar um vikuna.

Tilhaldið Hugnin hevur fingið ta stóru stovuna at vera í, eins og

tey hava felags brúksrætt til køkin saman við øðrum, sum fara at vera í húsinum.

Húsin eru rúmlig, og góðir møguleika eru at innrætta tey til skrivsovuendamála uttan at gera tær stóru broytingarnar. Tey liggja væl fyri mitt í bygdini beint við bankan.

–Tó hevði kanska verið best fyri pensionistarnar, um tey høvdu kunnað verið í kjallaranum. Men hildið varð, at hólisviðurskiptini í erva vóru betri. Og ikki er tað verri enn so, at ein trappulyft væl kann gerast uttanfyri, um tað gerst ov mótumikið at ganga trappurnar, sigur Páll á Reynatúgvu, borgarstjóri.

r saktans at gerast nýtt ítriv í Hugnanum. Leiðarin hevur júst fingið øð talv sum gávu til tilhaldið

Pinna-matur og »verðins besta kransakøka« vóru á borðinum

Nógvar myndir frá øðrum tiltøkum eru at hyggja at

ava tað stuttligt

Hesin kom í rættiligt konugildi eins og Álva Jógvan á sinni